

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀνηγγέλιθη ἐκ Χάγης ὁ θάνατος τοῦ ἐπιφανοῦς Ὀλλανδοῦ φιλαρχαίου καὶ ἐκατομμυριούχου Γκέκοπ, ὅστις ἔπαισε θῦμα ἀνισχυρίσματος, πνιγείς. Ὁ Γκέκοπ ὑπῆρξε ἐκ τῶν ἐνθρομιστῶν φίλων τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης. Μεγάλαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ διενεργήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὴ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἰδίως αὐτοῦ δαπάναις. Ἦτο λάτρης τῆς Ὀδυσσεύς τοῦ Ὀμήρου καὶ ἐπέμενεν ὅτι οὔτε ἡ ἑλλάς, οὔτε ἡ Λευκάς ἦσαν ἡ πατρίς τῶν Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἡ Κεφαλληνία. Αἱ τελευταῖαι ἀνασκαφαὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐστράφησαν εἰς τὴν ἐξέρεσιν τοῦ ἀνακτοῦ τοῦ Ὀμηρικοῦ Ὀδυσσεύς. Ἀποτιγῶς δὲν ἐπρόλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ὥρατόν του ὄνειρον. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ νεκροῦ καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ὁ Γκέκοπ κατὰ τὸν Ἑλλ. πόλεμον προσήγγεικε ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων 50,000 δραχ. ἐδώκε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντίγραφον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου τοῦ Θρόνου τοῦ λεγομένου τοῦ Μίνως, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς προσέφερε διὰ τὸ ἐν Χάγῃ Μέγαρον τῆς εἰρήνης.

★

Ἐορτάται ἀναγκάπτοντες εὗρον ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους, ἀγάλμα παριστῶν τὴν Κυβέλην καθημένην ἐπὶ θρόνῳ, ἀνήκον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Φειδίου, μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν τῇ ὁδῷ Ε. Δὼ εὐρέθησαν ὑπὸ ἑοργῶν ἀρχαῖοι τάφοι περιέχοντες ὅσους.

Ἐν Σικανῶνι τῆς Κορινθίας κατεσχέθη εἰς χεῖρας χωρικοῦ μαρμαρίνη κεφαλὴ ἀρχαίου ἀγάλματος, ἀρίστη τέχνης.

Ἐξελέγη ἀντιπροδρόμος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Β. Στάης, ὅστις μετὰ δύο ἔτη θὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν, ἣν ἔχῃ ἤδη ὁ κ. Τσοῦντας.

Ἐν Θήβαις πλησίον τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθεισῶν Ἡλεκτρῶν Πυλῶν ἀνευρέθησαν διάφοροι τάφοι τῶν ἐσχάτων χρόνων τῆς Μυκηναϊκῆς περιόδου, ἐν οἷς ἐπύρχε πλῆθος τεθραυσμένων γραπτῶν ἀγγείων. Ἡ γενομένη ἀνασκαφὴ ἔχει μεγάλῃν σπουδαιότητα ὡς πρὸς τὴν σκοπετήν ἀκόμη τοπογραφίαν τῶν Ἀρχαίων Θηβῶν. Πιθανώτατον συμπέρασμα εἶνε, ὅτι κατὰ τὰς Ἡλεκτρὰς Πύλας συνηροῦτο τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Θηβῶν, τῆς Καθμείας, πρὸς τὸ τεῖχος, ὅπερ περιέβαλε καὶ τὴν κατω πόλιν τῶν Θηβῶν, ἦσαν δηλαδὴ αἱ Ἡλεκτρὰι Πύλαι τῶν πολεμικῶν κοινῇ πόλιν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως αὐτῶν.

Πρὸς τούτοις ἔργειν ἐφέτος ἐν Θήβαις σπουδαία ἐργασία πρὸς καθαρισμὸν τοῦ Μουσείου καὶ τοποθέτησιν τῆς πλουσιωτάτης συλλογῆς ἀγγείων, γλυπτῶν καὶ ἐπιγραφῶν.

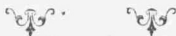
Ἐν Ἐρετρίᾳ παρὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἰσιδος ἀπεκαλύφθη μακρὰ καὶ πλατεῖα στοά, ἥτις πιθανώτατα ἀπετέλει παρὰ τὸ ἱερὸν καὶ ἐχρησίμευε πρὸς παραμονὴν τῶν προσερχομένων πρὸς λατρίαν εἰς τὸ ἱερὸν. Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ εὐρέθη μεγάλη μαρμαρίνη στήλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε ἐπιγγραμμένως κατάλογος τῶν ἐγγραφέντων εἰς τοὺς ἐσθῆτους Ἐρετριέων καθ' ὁρισμένον ἔτος.

Πρὸς τούτοις τὸ ψηφιδωτὸν τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ καθαρῶς ἀπεδείχθη, ὅτι ἔχει παραστάσιν μεγάλου κροκοδείλου καὶ ταῶν (παγωνιῶν) περιβαλλομένην ὑπὸ πλυσίον ἐκ μαϊνάνδρων καὶ ἄλλων κοσμημάτων. Διὰ ψηφιδῶν ὁμοίως εἶνε ἐπὶ τοῦ δαπέδου τῆς αὐλῆς γεγραμμένη ἐπιγραφὴ γνωρίζουσα ἡμῖν, ὅτι «Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀργαῖου καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Κλεομένη, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀμφικλίου, ἐδαπάνησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ψηφιδωτοῦ δαπέδου καὶ τῶν κοσμημάτων τῶν τοίχων τοῦ ἱεροῦ». Παρὰ τὸ ἱερὸν εὐρέθησαν τὰ θεμέλια καὶ ἐτέρου μεγάλου παραστήματος τούτου, ἔχοντος θρανία πλησίον τῶν τοίχων.

—Τὸ ἐπὶ τῆς κ. Σοφ. Σλήμαν προκηρυχθὲν βραβεῖον διὰ τὴν συγγραφὴν ἔργου σκοποῦντος εἰς τὴν ἐξιστορίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Κορίθῃ γενομένων μέχρι τοῦδε ἐργασίων περὶ τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Σλήμαν, ἀνευρέθη εἰς τὸ μόνον ὑποβληθὲν σύγγραμμα τοῦ κ. Κ. Κουρουνιώτη.

—Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύο ἐφόρων ἀρχαιοτήτων ἐπέτυχον οἱ κ.κ. Α. Φιλαδέλφεις καὶ Δ. Εὐαγγελίδης.

—Παρὰ τὸ Ἀργαστόλιον, ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ νεκροταφείῳ τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἀνεκαλύφθη νέος πλουσιώτατος τάφος, λελαξευμένος ἐν τῷ βράχῳ ἐν σχήματι θαλάμου. Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν πλεῖστα πύλιννα ἐξογγραφισμένα ἀγγεῖα, δύο χαλκὰ ξίφη λαμπρῶς διατηρησέως, ἄλλα μικρὰ χαλκὰ ἐγχειρίδια, μία μεγάλη χαλκὴ περόνη, πολλὰ χερσὶ καὶ δάκτυλοι χάνδραι καὶ πλεῖστα μικρὰ κροσειτῆ κομβία ἐκ στεατίτου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Δώδεκα ὁκτάστιχα ποιηματάκια χωρὶς τίτλους, ὅλα ἐμπνευμένα ἀπὸ τὴν Ἀγάπην, μὴ Ἀγάπην ἡρεμὴ καὶ μελαγχολικὴ, ἀνετίπωσεν ἐκ τῶν «Γραμμάτων» ὁ κ. Πέτρος Μάγνης μετὰ τὸν τίτλον τὰ «Τραγοῦδια τῆς Σήμερος». Ἐξεῖ ἡ ποιητὴς τὸν καὶ τοῦ Ἀἵε καὶ καὶ τοῦ Στεκέτη. Καὶ τὰ δώδεκα εἶνε τοιοῦτα εἰς τὴν αὐτὴν χορδὴν. Ὁ ποιητὴς φαίνεται ἀρεστὰ νέος ἀκόμη εἰς τὰ χρόνια καὶ εἰς τὴν ποίησιν, μολονότι δὲ οἱ στίχοι του δὲν ἔχουν πρωτοτυπίαν δεικνύον ἀβρὸν αἰσθημα καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τὴν διατίπωσιν. Τὰ δύο τελευταῖα ποιήματα εἶνε καὶ τὰ καλύτερα. Γλωσσικῶς, μόνον εἰς ὀλίγιστάς λέξεις (ὡς λ. χ. Παθῶνε τρικυμία, πέραςμα ἀγερωμένο καὶ μετ' ὀλίγον Τῶν πάντων ἡ ὄψη), ἔδειξεν ἀπροσεξίαν ἀκαλαίσθητον.

★

Τὸ πρῶτον ἔργον ἐνὸς αἰσθαντικοῦ ποιητοῦ ἐκκυκλοφόρησε — 32 σελίδες — μετὰ ποιήματα γραφέντα εἰς ἓνα ἀπομακρομένο ἀλλὰ ποιητικὸ νησί, τὸ Καστελλόριζον, τὸ ὁποῖον διέσχεται πικρὰς ἡμέρας χωρισμοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Μιχαὴλ Πετρίδης τὸ ἔγραψε καὶ μετριοφρονῶς τὸ ὠνόμασε «Λογάνια». Τὸν ποιητὴν ἐμπνέει κάποια μυστικοπάθεια, ἡ ὁποία δὲν δέχεται εὔκολα τὸν χαλκὸν τοῦ ρυθμοῦ. Αἱ ἰδέαι ξεχειλίζουν καὶ πνίγον τὴν ἁρμονίαν. Τὰ ποιήματα «Ἡ Ἐρημιά τοῦ Πόντου» — τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο καλύτερον ἂν ἦτο συντομώτερον — «Ἐλα, — Στὸς Τυράντους, — Τὸ Ρημάδι, — Ὁ Ἐρχομός σου, — ἔχουν πολλὴν παραστατικότητα, ἐν γένει δὲ ὁ ποιητὴς εἶνε μᾶλλον ἀρρενωπὸς εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του καὶ ἀτίθαστος εἰς τὰς διατυπώσεις του. Πῆρε — κατὰ τὴν φράσιν του — «τῆς νύκτας τὴν θοερὰ καὶ τοῦ κερανοῦ τὸ βόγγον», διὰ νὰ στολίσῃ τὴν λύραν του. Ἰδιότης, πρὸς ἧς ἀντιτίθεται ὁ ἥρεμος τίτλος τῆς συλλογῆς, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ἡ ἀνάγνωσις ὄχι μόνον ἐνδιαφέρουσα εἶνε, ἀλλὰ καὶ χρηστὰς ἐλπίδας δίδει ὅτι ὁ ἀναβάτης τοῦ Πηγᾶσον ἔχει τὸ σθένος νὰ σταθῇ ἐπάνω του, ὅταν μετὰ τὸν καιρὸν αἰσθανθῇ βαθέτερον καὶ συνειδήσῃ εἰς ὑψηλότερας πτήσεις.

★

Ὁ κατὰ τοὺς τελευταίους ἑλλ. πολέμους ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. René Pymic δίδει ὥραϊς καὶ ἐμπνευσμένως περιγραφὰς τῆς βορείου Ἠπείρου, ἡ ὁποία ἀνησυχῶς ἀντίκειται εἰς τὸ ἀμφότερον μέλλον, καὶ τὴν ὁποίαν προσφῶς ἀποκαλεῖ **Δυστυχισμένην Ἠπειρον**. Οἱ Ἅγιοι Σαράντα, ἡ Χειμάρα, τὸ Δέλιον, τὸ Ἀργυρόκαστρον, ἡ Κορντοπὴ κ.λ.π. εἰκονίζονται ἀμερολήπτως ὑπὸ τοῦ περιγηθέντος αὐτὰ φιλαλήθους δημοσιογράφου. Ἐκδόσις Γ. Φέξη.

★